

Barreja poètica

Vistes al mar

El cel ben serè,
torna el mar més blau,
d'un blau que enamora
al migdia clar:
entre els pins me'l miro...
Dues coses hi ha
que el mirar-les juntes
em fa el cor més gran:
la verdor dels pins,
la blavor del mar.

Joan Maragall, 1895

Marina

Amb els peus dins l'escuma,
la mar toca el piano dolç de la platja
i el timbal guerrer de les roques.
Les bombolles són les pessigolles de la sorra,
i de la mar cap a la mar
va i ve i torna l'aigua
que sempre ronca i mai no dorm.

Josep Maria

Sala-Valldaura

Vistes a la Marina

El cel ben serè,
Amb els peus dins l'escuma,
al migdia clar:
entre els pins me'l miro...

La mar toca el piano dolç de la platja
torna el mar més blau,
d'un blau que enamora.

El timbal guerrer de les roques
i les bombolles
són les pessigolles de la sorra,
va i ve, sempre ronca.

Dues coses hi ha
que el mirar-les juntes
em fa el cor més gran:
la verdor dels pins,
la blavor del mar.

Vistes a la Marina

**El cel ben serè,
Amb els peus dins l'escuma,
al migdia clar:
entre els pins me'l miro...**

**La mar toca el piano dolç de la platja
torna el mar més blau,
d'un blau que enamora.**

**El timbal guerrer de les roques
i les bombolles
són les pessigolles de la sorra,
va i ve, sempre ronca.**

**Dues coses hi ha
que el mirar-les juntes
em fa el cor més gran:
la verdor dels pins,
la blavor del mar.**

